

vendelse der i de to nærmeste Aar er for de Midler, der ved den skulle staffles tilveie. — Det ærede Medlem henviste til Toldforholdene, og, skjøndt jeg ikke tør sige, om jeg ikke maaskee misforstod ham, forekom det mig dog, at han lod falde en Ytring, som tydede hen til den Skrivelse, som jeg har tilladt mig at fremsende til det ærede Udvalg, og hvorefter denne skulde tyde paa, at det var min Tanke, at Toldindtægterne i en væsentlig Grad vilde blive forringede ved Forandringer i Toldtarifsen. Jeg troer ikke, det ligger i de Udtryk, som ere brugte i den nævnte Skrivelse. Hvad jeg imidlertid finder mig foranlediget til at sige, og som det ærede Medlem ogsaa antydede, er, at der kan være saadanne tvingende Forhold, som gjøre, at man ikke kan undbrage sig for at foretage en Revision af Toldtarifsen, og selv om man søger gennem denne Revision — hvad jeg erkjender, at jeg vilde —, at beholde den samme Indtægt af Tolden, som vi nu have, saa er det dog aldeles uimodsigeligt, at der ved enhver Omlægning vil blive fremkaldt et pæbliffeligt Tab, om det ogsaa i Løbet af de paafølgende Aar igjen vil kunne dækkes. — Det forekommer mig altsaa, at, hvad det ærede Medlem har paavist som Midler, der skulde anvendes for at staffe den Million, som mangler — og lad os kun gjøre os fortrolige med, at den virkelig mangler, efterat vi dog have brugt 2 Millioner af Reservefondens —, er, at vi enten skulde optage Laan eller forbruge yderligere af Reservefondens Midler; men ingen af disse to Veie seer jeg mig istand til at anbefale det ærede Thing at følge, og jeg anmoder det derfor om at vedtage Lovforslaget trods det ærede Medlems Indsigelse.

Andrø: Jeg maa i det Hele taget være meget tilfreds med den høitærede Finantsministers Udtalelse, og jeg bringer ham derfor min Tak for den; jeg troer, at den i alt Væsentligt maa siges at have støttet den Fremstilling, som jeg for gav. Jeg kunde jo selvfølgelig ikke fordre, at den høitærede Finantsminister ganske simpelt hen skulde henholde sig til mig, thi han er jo nu engang situeret saaledes, at han vil have en Million, og det er derfor ikke mere end rimeligt, at han maatte gjøre adskillige

Forbehold ved mine Betragtninger. Jeg skulde derfor slet ikke have taget Ordet paany, hvis den høitærede Finantsminister ikke var kommen til at bruge en Ytring, der kunde lade den Formening opstaae, at jeg ikke havde været noiagtig i mine Angivelser. Jeg har, mine Herrer, først talt efter noie at have overveiet Sagen, og jeg vil derfor ganske freidigt sige, at man skal være varsom med at troe, at jeg har kunnet anføre Noget, som ikke var fuldkomment rigtigt. Det er for strax at faae denne Misforstaaelse hævet, at jeg har troet endnu at burde sige et Par Ord. Den høitærede Finantsminister meente, at jeg havde angivet Reservefondens til en besynderlig Størrelse; han antog endog, at jeg havde begaaet den utilgivelige, den for en Finantsmand aldeles utilgivelige Misforstaaelse at sammenblande Activer i Almindelighed med Reservefondens. Jeg vil gjøre den høitærede Finantsminister opmærksom paa, at det er hans egne Oplysninger, som jeg udelukkende har troet at burde følge ved denne Angivelse som i alt Andet. Da den høitærede Finantsminister anførte, hvor stor Reservefondens efter hans Mening var, var der allerede en Stemme, som var saa god at tilføie! „Læg 29 Millioner til“. Denne Opfordring turde allerede i temmelig høi Grad være skiftet til at vise, hvori Grunden til Forskjellen i Finantsministerens og min Angivelse ligger. Den ærede Finantsminister har selv i de ubeførlige Anmærkninger, som ledsage det af ham i Folkethinget indbragte Finantslovsforslag, angivet Reservefondens Størrelse til 55½ Million; jeg har vel ikke disse Anmærkninger ved Haanden, og jeg citerer dem saaledes kun efter Hufommelsen, men jeg troer, at jeg citerer rigtigt. Det er dernæst under Forhandlingerne i det andet Thing blevet oplyst, at der var indløbet en Tæll i de herhenhørende Beløb, som paa det Nærmeste kom til at udgjøre 1½ Million; en Sum paa noget over 19 Millioner, som staaer opført under denne Opgjørelse, er nemlig i det 2det Thing bleven rettet til et Beløb, der er 1½ Million større paa det Nærmeste, men, naar man retter en saadan enkelt Sum, maa naturligviis ogsaa Hovedsummen paa 55½ Million blive at rette accurat i det samme Forhold.